

prestiterim solus hic a me annus pretermissus est, non quidem negligentia, quam velim minimum apud me posse, sed quia iter quod in Thusciam estate proxima suscepit minus celeriter quam ratus eram absolvit. quamobrem ex huiusmodi debito magna animo
 5 meo sarcina atque egritudo contracta est, quam apud te depositurus nunc sum, quo neminem, ut arbitror, magis idoneum hospitem assequi possem. quid enim magis convenit quam et de sanctitate cum Sancto et cum doctissimo de litteris agere? solebam ad populum dicere, quo semper ingens de illius rebus laudibusque
 10 auditura^(a) turba veniebat; multi preterea indocti qui nudas voces gestusque notarent, plurimi qui dicendi tantum genus adverterent arguerentque, si quid ineptius excidisset, aliqui fortasse, si michi liceat, qui ediscerent. sed nunc tu michi solus plus eris quam populus, et unus pro omnibus. nam neque ego iocundius dicere
 15 huius sancti res^(b) potero quam tu audies, nec vereor ne tu me parum intelligas, aut^(c) discendum nunc tibi sit, cui nemo aut eloquentia aut sacrarum scripturarum doctrina superior est. genus autem orationis, quodcumque fuerit, ita probabis, si ex certa fide veraque devotione emanaverit^(d)

(a) *B P de illius rebus laudibusque auditura* *C ingens illius rebus laudesque auditura*
 (b) *B huiusc materia res* *C huius sancti res* *P huiuscemodi materia res* (c) *B P om.*
 parum *P ut* (d) *C manaverit P in marg.: «Imperfecta»*

«qualis tunc erat cum ultimos et morti
 «proximos annos ageret, canum barba,
 «capillo, austерum facie, acrem, stu-
 «diosum, permodesatum, cui non or-
 «nati cultus, non splendida toga, ut
 «eorum qui prelati nobis sunt, cui non
 «pinguedine marcida venter tumens,
 «sed moderata facies, validiori tamen
 «macie parumper castigata, vetus attri-
 «tumque vestimentum ad necessitatem
 «non ad voluptatem comparatum». Seconde il cod. Ramusio questo di-
 scorso fu pronunciato a Siena nel 1408.
 6. (c. 62B). «Gloriosi doctoris
 «et patris nostri sancti Hiero-

«nymi dies natalis adest». Il V.
 accenna alla nascita di san Gerolamo.
 7. (c. 64). «Prestantissimi pa-
 «tres, ecclesiastica nos doctri-
 «na salubriter admonet et ra-
 «tio certa convincit ut san-
 «ctos &c.».

A cui va aggiunto:

8. (In fine dei due incunabuli citati):
 «Sanctissimum doctorem fidei
 «nostre Hieronymum, cuius
 «dies solemnis adest, ita mihi
 «dari cupio recte laudare, ut
 «in eo laudando laudem ipse
 «meam non queram».

re, e solo quest'anno non l'ha pronunciato, a cagione d'un viaggio in Toscana.

Ora gli si presenta occasione di sdebitarsi,

e invece di parlar alla folla, di cui vario era l'atteggiamento,

discorrerà con Santo, che per lui vale solo più di tutti, giacchè ama il santo e intenderà ciò che l'amico ne dirà.

Lo stile pure gli piacerà, ove esso sia dettato da devozione sincera.